EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 30.10.2014
COM(2014) 676 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

Splošna ocena gospodarskih posledic zahtev o razkritju po državah iz člena 89 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

Splošna ocena gospodarskih posledic zahtev o razkritju po državah iz člena 89 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013

I. Uvod

Direktiva 2013/36/EU[1] („direktiva o kapitalskih zahtevah“) v členu 89 uvaja novo obveznost javnega poročanja po državah za banke in investicijske družbe („institucije“). Institucije bodo morale vsako leto za vsako državo, v kateri imajo ustanovljene osebe, razkriti naslednje informacije: (a) ime(na), naravo dejavnosti in geografsko lokacijo, (b) promet; (c) število zaposlenih, (d) dobiček ali izguba pred obdavčitvijo; (e)davek na dobiček ali izgubo in (f) prejete javne subvencije.

Institucije morajo sporočati podatke iz točk a), b) in c) od 1. julija 2014. Za podatke pod d), e) in f) je predvidena posebna ureditev: v začetni fazi je le 14 najpomembnejših evropskih institucij[2] („GSPI EU“) moralo Komisiji poročati te podatke, in sicer kot zaupne. Rok za to prvotno zaupno poročanje je bil 1. julij 2014 in ga je upoštevalo vseh 14 GSPI EU. V naslednji fazi, tj. od 1. januarja 2015, morajo vse institucije, ki spadajo na področje uporabe člena 89 („institucije poročevalke“) razkriti vse informacije iz člena 89, razen če se Komisija odloči odložiti obveznosti poročanja po državah.

Člen 89 zahteva, da Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2014 o morebitnih negativnih gospodarskih posledicah javnega razkritja informacij po posameznih državah. Komisija, potem ko se posvetuje z EBA, EIOPA in ESMA, pripravi splošno oceno tovrstnih posledic, vključno z vplivom na konkurenčnost, razpoložljivost naložb in kreditov ter stabilnost finančnega sistema. V skladu s členom 89 v primeru, če se ugotovijo pomembni negativni učinki, Komisija razmisli o predlogu spremembe obveznosti za poročanje po državah in se lahko odloči za odlog teh obveznosti.

Glavni cilj tega poročila je torej zagotoviti oceno Komisije, ali ima zahteva za poročanje po državah bistvene negativne gospodarske posledice.

Komisija je prek odprtega razpisnega postopka[3] zunanjemu izvajalcu oddala naročilo za izvedbo študije o morebitnih pozitivnih in negativnih posledicah zahteve za poročanje po državah. Študija zunanjega izvajalca je vključevala anketo med zainteresiranimi stranmi[4] in

---

[1] Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES; UL L 176, 27.6.2013, str. 338.

[2] Tako imenovane globalne sistemsko pomembne institucije, ki imajo dovoljenje za delovanje znotraj Unije, kot so bile mednarodno določene; posodobitev skupine globalno sistemsko pomembnih bank, ki jo je pripravil Odbor za finančno stabilnost 1. novembra 2012; http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_121031ac.pdf.

[3] Ponudbe pod št. MARKT/2013/205/F.

[4] Opravljena so bila posvetovanja z različnimi zainteresiranimi stranmi, vključno z organizacijami civilne družbe, vladami, regulatorji, bankami in trgovinskimi združenji.

ekonometrično analizo[5]. Komisija se je posvetovala z EBA, EIOPA in ESMA. Poleg tega se je tudi neposredno posvetovala z zainteresiranimi stranmi, med drugim tudi s 14 GSPI EU[6] in številnimi organizacijami civilne družbe, ki se zanimajo za te zadeve. Komisija je organizirala javno posvetovanje[7] in informativno prireditev[8]. Vse zainteresirane strani so torej imele dovolj možnosti, da predstavijo svoja stališča. Na podlagi tega je Komisija ocenila možne gospodarske posledice zahteve za poročanje po državah.

II. Ozadje

V uvodni izjavi (52) direktive o kapitalskih zahtevah je razloženo naslednje „Večja preglednost v zvezi z dejavnostmi institucij in zlasti v zvezi z ustvarjenimi dobički, plačanimi davki in prejetimi subvencijami je nujna, da državljani Unije znova pridobijo zaupanje v finančni sektor. Obvezno poročanje v zvezi s tem lahko zato štejemo kot pomemben element družbene odgovornosti institucij do zainteresiranih strani in družbe.“ Zahteva za poročanje po državah bo zainteresiranim stranem omogočila boljše razumevanje struktur skupin, njihovih dejavnosti in geografske navzočnosti. Poleg tega bi morala zahteva za poročanje po državah pripomoči k razumevanju, ali se davki plačujejo tam, kjer potekajo dejanske poslovne dejavnosti. Razkritje in preglednost sta ključni regulativni orodji, ki pomagata zagotavljati, da podjetja učinkovito opravljajo svoje obveznosti in so odgovorna za poslovne strategije, ki jih sprejemajo.

Za razumevanje obveznosti nove zahteve za poročanje po državah je treba imeti v mislih nedavno finančno krizo, ki je za ponovno vzpostavitev finančne stabilnosti zahtevala najvišjo stopnjo javne podpore doslej, poleg tega je močno zamajala zaupanje državljanov v finančni sektor. To je privedlo do odločnih zahtev, da banke v odnosih z javnostjo pokažejo večjo odgovornost in večjo preglednost.

Neodvisno od finančne krize se pojavlja vedno več pozivov, naj podjetja prevzamejo odgovornost za njihov vpliv na družbo, prispevek družbi, ki ga podjetja prispevajo v obliki davka, pa se vse pogosteje vidi kot del njihove družbene odgovornosti. To je povečalo zahteve po večji preglednosti davčnih zadev velikih podjetij, zlasti če so ta podjetja precej dejavna v čezmejnem okolju.

III. Ocena gospodarskih učinkov zahteve za poročanje po državah

[5] Študija zunanjega izvajalca je na voljo na: http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm

[6] Povzetek posvetovanja s 14 GSPI EU si je mogoče ogledati na spletni strani: http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm

[7] Prispevki so na voljo na: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2014/country-by-country-crd4/contributions_en.htm

[8] Seminar je potekal 2. oktobra 2014. Udeleženci so predstavljali različne interesne skupine. Povzetek razprave si je mogoče ogledati na: http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm#240711

Večina zainteresiranih strani pričakuje, da bo zahteva za poročanje po državah pozitivno vplivala na preglednost in odgovornost evropskega finančnega sektorja kot tudi na zaupanje javnosti v ta sektor.[9] Vendar pa nekatere interesne skupine menijo, da bi dodatne smernice o natančni vsebini točk, o katerih je treba poročati, izboljšale preglednost in usklajenost, ublažile tveganja za napačno razumevanje podatkov in omejile upravno obremenitev.

V nadaljevanju tega besedila se preučijo morebitne gospodarske posledice zahtev za poročanje po državah, zlasti o konkurenčnosti, naložbah, razpoložljivosti kreditov in stabilnosti finančnega sistema. Ugotovitve odražajo odzive zainteresiranih strani v okviru raziskav, ki sta jih izvedla Komisija in zunanji izvajalec, javnega posvetovanja in informativne prireditve, kot tudi rezultate ekonometrične analize.

A. Vpliv na konkurenčnost

Večina zainteresiranih strani meni, da zahteve ne bodo negativno vplivale na konkurenčnost poročevalskih institucij.[10] Vseeno pa nekateri menijo, da bodo zaradi neenakovrednih konkurenčnih pogojev po svetu institucije poročevalke v slabšem položaju v primerjavi z institucijami, ki jih ne zavezuje zahteva za poročanje po državah, ker bodo imele dodatno upravno obremenitev in stroške, ker se bodo soočale z javnim nadzorom njihovih podatkov in bodo morale razkrivati več specifičnih poslovnih informacij kot njihovi konkurenti, ki jih zahteva za poročanje po državah ne zavezuje. Te zainteresirane strani, ki so sicer v manjšini, menijo, da zahteva za poročanje po državah negativno vpliva na konkurenčnost, čeprav načeloma ne pričakujejo, da bi bil negativni vpliv močan.

Drugi pričakujejo, da bo imela zahteva za poročanje po državah pozitiven vpliv na konkurenčnost institucij poročevalk. Nekateri menijo, da bo večja preglednost in odgovornost, ki izhaja iz zahteve za poročanje po državah, spodbudila institucije poročevalke, da bolje obravnavajo tveganja, ki izhajajo in njihove notranje organizacije in dejavnosti. Na ta način bi boljša preglednost služila ne le za razkritje možnih težav, ampak tudi za njihovo preprečevanje. Tako bi lahko zmanjšala tveganja zaradi škandalov, ki bi bili škodljivi za ugled institucije ter bi omajali zaupanje potrošnikov in vlagateljev, poleg tega lahko prispeva k povrnitvi zaupanja javnosti v sektor finančnih storitev v EU. Menijo tudi, da bi zahteva za poročanje po državah članicah lahko privabila vlagatelje in stranke, ki cenijo večjo preglednost, kar bi lahko pomenilo konkurenčno prednost za institucije poročevalke.

Stroški izpolnjevanja zahteve za poročanje po državah bodo verjetno sorazmerni z velikostjo in nadnacionalno razsežnostjo podjetja institucije poročevalke. Institucije poročevalke, zlasti multinacionalne skupine, verjetno že imajo sofisticirane sisteme za zbiranje podatkov. Stroški izpolnjevanja zahteve za poročanje po državah naj ne bi bili visoki.[11]

Informacije, razkrite v okviru zahteve za poročanje po državah, niso poslovno zaupne. Raven informacij, ki se razkrijejo v okviru zahteve za poročanje po državah, zainteresiranim stranem

---

[9] Glej povzetek razprave o informativni prireditvi, odzive na javno posvetovanje in poročilo zunanjega izvajalca, strani 87, 91 in 145–147.

[10] Glej povzetek razprave na informativni prireditvi, odzive na javno posvetovanje, povzetek odzivov na posvetovanje z GSPI ter poročilo zunanjega izvajalca, stran 139.

[11] Več podrobnosti je na voljo v poročilu zunanjega izvajalca, stran 97, in v povzetku odzivov na posvetovanje GSPI.

ne omogoča natančnega vpogleda v poslovne strategije institucij poročevalk. Najmanj 3 GSPI EU so že prostovoljno objavile podatke iz zahteve za poročanje po državah, na videz brez strahu po razkritju poslovno zaupnih informacij ali drugih konkurenčnih elementov.

Rezultati ekonometrične analize kažejo, da je izboljšanje kakovosti razkritja, ki je ključni cilj zahteve za poročanje po državah, povezano z zmanjšanjem zmožnosti institucij poročevalk, da bi prikrile svoje dejanske rezultate (upravljanje s prejemki). Študija ugotavlja, da povečanje stopnje razkritja za eno točko (v sestavljenem kazalniku od 0 do 52) pri vzorcu bank, vključenih v študijo, zmanjša verjetnost upravljanja s prejemki za 3,5 %.[12]

Čeprav ekonometrične analize ne zajemajo neposredno vplivov na konkurenčnost, pregled literature kaže, da bi večja stopnja razkritja bankam lahko omogočila, da postanejo bolj konkurenčne (na primer z zmanjšanjem težave nesorazmernosti informacij, olajšanjem dodeljevanja sredstev in povečanjem zaupanja). Na splošno študija navaja, da je malo verjetno, da bi zahteva za poročanje po državah imela negativne učinke na konkurenco.

Nekatere zainteresirane strani pričakujejo, da bodo obveznosti za razkritje, ki izhajajo iz zahteve za poročanje po državah, vplivale na dejanske davčne stopnje bank. Zahteva za poročanje po državah sama po sebi ni davčni ukrep, ampak ukrep za preglednost in odgovornost podjetij. Ne bo imela neposrednega vpliva na davčno stopnjo, ki velja za institucije poročevalke. Vsako povečanje dejanske obdavčitve bi bilo le posredna posledica. Težko je predvideti verjetnost morebitnega povečanja (dejanske) davčne stopnje, ki bi posredno izhajala iz zahteve za poročanje po državah. To bi bilo odvisno od različnih dejavnikov, kot so trenutni pristop institucije do davčnih zadev, odziv organov na razkritje informacij o vseh davčnih plačilih po posamezni državi ter odziv javnosti na podatke, objavljene na podlagi zahteve za poročanje po državah. Tudi če institucija poročevalka spremeni svoj davčni pristop, bi bilo še vedno težko ugotoviti, ali je bilo to posredna posledica zahteve za poročanje po državah ali pa posledica drugih sprememb na tem področju. Takšno povečanje bi lahko imelo tudi pozitiven učinek na konkurenco, v smislu, da bi lahko prispevalo k izboljšanju enakih konkurenčnih pogojev za manjše institucije, ki ne delujejo v čezmejnem okolju. Na splošno bi bilo zelo težko oceniti skupni gospodarski vpliv kakršnega koli zvišanja dejanske davčne stopnje, saj je ta odvisen od različnih rezultatov.[13] Medtem ko je kot negativni učinek zahteve mogoče pričakovati zmanjšanje gospodarske dejavnosti poročevalke, bodo verjetno prisotni tudi izravnalni dejavniki, kot so razpoložljivost dodatnih prejemkov za javno porabo, ki bi koristili družbi in širšemu gospodarstvu ter bi povečali zaupanje javnosti.

B. Vpliv na naložbe

Zainteresiranim stranem je bilo postavljeno vprašanje o učinkih zahteve za poročanje po državah na naložbe v institucije poročevalke in s strani institucij poročevalk.[14]

---

12 Poročilo zunanjega izvajalca, strani 73–83 in 84–85.

13 Več podrobnosti je na voljo v poročilu zunanjega izvajalca, str. 93–96.

14 Glej povzetek razprave na informativni prireditvi, odzive na javno posvetovanje, povzetek odzivov na posvetovanje GSPI ter poročilo zunanjega izvajalca, strani 140–141.

V zvezi s prvim vprašanjem, torej vplivom zahteve za poročanje po državah na naložbe v institucije poročevalke, večina zainteresiranih strani pričakuje, da zahteva ne bo imela nobenega vpliva. Menijo, da odločitve o naložbah temeljijo na drugih dejavnikih in ne na podatkih, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 89, ter da odločitve o naložbah usmerjajo potencialne gospodarske koristi in ne razkritja. Prav tako se omenja, da morajo institucije, ki zaprosijo za financiranje na kapitalskih trgih, predložiti natančnejše informacije, kot jih zahteva člen 89.

Vendar pa obstaja določena zaskrbljenost, da bi lahko v posameznih primerih institucija postala manj privlačna za kapitalske trge, če bi javnost razkritja razumela napačno oziroma bi jih razumela v negativnem smislu. Poleg tega nekatere zainteresirane strani menijo, da bi uvedba zahteve za poročanja po državah lahko sprožila dvome glede enakih konkurenčnih pogojev ter da bi dodatne zahteve po razkritju lahko zmanjšale privlačnost EU kot lokacije za naložbe (zaradi s tem povezanih upravnih obremenitev in stroškov). Vendar pa se večina zainteresiranih strani strinja, da zahteva za poročanje po državah ne bo vplivala na pripravljenost institucij poročevalk, da ostanejo v EU.

Nekatere zainteresirane strani pričakujejo pozitiven vpliv na naložbe v institucije poročevalke. Menijo, da obstaja vse večje globalno povpraševanje vlagateljev po preglednejših in zanesljivejših (ali celovitejših) podatkih o podjetjih, v katera vlagajo. Razkritje bi vlagateljem dalo trdnejšo podlago za sprejemanje odločitev o naložbah ter bi povečalo njihovo možnost, da od bank zahtevajo odgovornost. Preglednost, vključno z zahtevo za poročanje po državah, bi vlagateljem pomagala prepoznati dejavnike tveganja in finančne nepravilnosti ter bi institucijam omogočila boljše upravljanje tveganj. To bi okrepilo stabilnost bančnega sektorja, s čimer bi ta postal bolj zanimiv za naložbe. Poleg tega je bilo ugotovljeno, da vlagatelji pri odločanju o naložbah vse pogosteje upoštevajo dejavnike, kot sta vzdržnost in preglednost, ter da bi z razkritjem lahko pritegnili več naložb družbeno ozaveščenih vlagateljev.

V zvezi z drugim vprašanjem, torej učinkom zahteve za poročanje po državah na naložbe s strani institucij poročevalk, večina zainteresiranih strani meni, za zahteva ne bo imela nobenega vpliva.

Rezultati ekonometrične analize kažejo, da zahteva za poročanje po državah verjetno ne bo negativno vplivala na naložbe. Nasprotno je bilo ugotovljeno, da ena dodatna točka v indeksu razkritja zmanjšuje dejanske stroške lastniškega kapitala za 0,2 % točke. Zato bi izboljšanje kakovosti razkritja, kot ga na podlagi zahteve za poročanje po državah dojemajo kapitalski trgi, lahko omogočilo znižanje stroškov lastniškega kapitala za banke. To bi se lahko pretvorilo v nižje posojilne obrestne mere in podjetjem omogočilo, da več vlagajo v svoje dejavnosti ter se širijo.[15]

Poleg tega je iz pregledane literature razvidno, da so izboljšanja splošnega razkritja povezana z boljšimi rezultati podjetja na kapitalskih trgih, kot so nižji stroški lastniškega kapitala zaradi manj asimetričnih informacij in nižjih agencijskih stroškov. Zmanjšanje stroškov kapitala je bilo povezano z večjimi vlaganji tako finančnega kot nefinančnega sektorja.

C. Vpliv na razpoložljivost kreditov

[15] Poročilo zunanjega izvajalca, strani 46–55 in 84–85.

Zainteresiranim stranem je bilo postavljeno vprašanje o vplivih zahteve za poročanje po državah na zagotavljanje kreditov institucijam poročevalkam in s strani institucij poročevalk.[16]

V zvezi s prvim vprašanjem, torej vplivom zahteve za poročanje po državah na zagotavljanje kreditov institucijam poročevalkam, velika večina zainteresiranih strani meni, za zahteva ne bo imela nobenega vpliva.

Manjše število zainteresiranih strani je zaskrbljenih, da bi zahteva lahko imela negativen vpliv. Menijo, da lahko pride do napačnega razumevanja razkritij, kar bi lahko privedlo do negativnega odnosa. Ena od zainteresiranih strani je zlasti v zvezi z informacijami o javnih subvencijah menila, da bi te lahko bile razlog za mnenje, da je banka „podprta“, kar bi povečalo stroške medbančnih kreditov.

Drugi pričakujejo pozitiven vpliv. V skladu s pripombami na vpliv na naložbe velja mnenje, da bi večja preglednost lahko izboljšala zaupanje v institucije poročevalke, pripomogla bi k boljšemu razumevanju tveganja podjetja in zatorej boljšemu upravljanju tveganja in dolgoročno nižjim stopnjam tveganja.

V zvezi z drugim vprašanjem, tj. učinki zahteve za poročanje po državah na zagotavljanje kreditov s strani institucij poročevalk, so se zainteresirane strani v glavnem strinjale, da zahteva za poročanje po državah ne bo vplivala na zagotavljanje kreditov s strani institucij poročevalk niti na ceno ali kakovost kredita, ki je na voljo podjetjem in gospodinjstvom.

Ekonometrični rezultati kažejo, da je malo verjetno, da bi zahteva za poročanje po državah kakor koli negativno vplivala na sposobnost bank za dostop do kapitalskih trgov. Nasprotno, rezultati kažejo, da ena dodatna točka v indeksu razkritja zmanjša dejanske stroške lastniškega kapitala za 0,2 % točke. Zato bi izboljšanje kakovosti razkritja zaradi zahteve za poročanje po državah lahko imelo celo manjši vpliv na znižanje stroškov lastniškega kapitala bank, ugodnosti pa bi se lahko v obliki nižjih posojilnih obrestnih mer prenesle na podjetja v nefinančnem sektorju in na gospodinjstva.[17]

Iz pregleda literature je prav tako razvidno, da lahko nižje posojilne obrestne mere za banke omogočajo večjo razpoložljivost kreditov, saj so banke, zaščitene z večjim kritjem, bolj pripravljene povečati ponudbo kreditov.

D. Vpliv na stabilnost finančnega sistema

Večina zainteresiranih strani[18] se strinja, da zahteva za poročanje po državah ne bo vplivala na stabilnost finančnega sistema. Menijo tudi, da, četudi bi obstajal potencial za nestanovitnost posameznih podjetij, ta ne bi vplival na sektor kot celoto. Prav tako navajajo, da je

[16] Glej povzetek razprave na informativni prireditvi, odzive na javno posvetovanje, povzetek odzivov na posvetovanje GSPI ter poročilo zunanjega izvajalca, strani 142–143.

[17] Poročilo zunanjega izvajalca, strani 46–83 in 84–85.

[18] Glej povzetek razprave na informativni prireditvi, odzive na javno posvetovanje, povzetek odzivov na posvetovanje in GSPI ter poročilo zunanjega izvajalca, stran 144.

nestanovitnost posledica številnih dejavnikov in zato nestanovitnosti ne bi bilo mogoče pripisati le razkritjem iz člena 89. Ena zainteresirana stran je omenila, da mogoče obstaja nekaj tveganja, da bi razkritja vplivala na dojemanje sektorja, vendar še vedno ni mogoče pričakovati večjega učinka.

Le majhno število zainteresiranih strani se s tem ne strinja in omenja na primer, da bi lahko prišlo do vpliva na medbančne kredite, če se dajo na voljo natančne informacije o davčnem položaju banke, poleg tega navajajo tveganje napačnega razumevanja podatkov s strani javnosti zaradi nedosledne uporabe in različnih razlag. Vseeno pa te zainteresirane strani menijo, da bi bil negativni vpliv blag.

Namesto tega nekatere zainteresirane strani pričakujejo pozitiven vpliv, med drugim omenjajo, da bi večje razkritje omogočilo vlagateljem in drugim zainteresiranim stranem boljše razumevanje, kako deluje finančni sektor, ter razumevanje vzorcev njegovega lastništva, kar bi omogočilo boljše upravljanje tveganj in boljšo vzdržnost ter povečalo zaupanje in zmanjšalo nestanovitnost trga.

Rezultati ekonometrične analize kažejo, da bi povečanje kakovosti razkritja lahko imelo pozitiven učinek na kakovost računovodenja. Rezultati kažejo, da povečanje razkritja za 1 točko poveča pravilnost napovedi analize za 0,49 % točke[19] ter zmanjšuje verjetnost upravljanja s prejemki za 3,5 %[20]. To pomeni, da bi po uvedbi zahteve za poročanje po državah informacije, ki jih zagotavljajo finančne institucije, lahko postale bolj informativne za zunanje interesne skupine ter bi bolje odražale resnično gospodarsko stanje institucije. To bi lahko omogočilo večjo stabilnost in izboljšalo finančno stabilnost bank.

Poleg tega je iz pregleda literature razvidno, da lahko razkritja bank pozitivno vplivajo na finančno stabilnost, saj lahko ublažijo težave zaradi asimetričnih informacij, olajšajo spremljanje institucij in izboljšajo upravljanje.

E. Ocenjevanje

Ker določbe v zvezi z zahtevo za poročanje po državah še ne veljajo v celoti, je ta ocena neke vrste vpogled v prihodnost, osredotočen na – kot zahteva člen 89 Direktive 2013/36/EU – ugotavljanje, ali bi zahteva za poročanje po državah imela negativne gospodarske posledice.

Po pričakovanju zainteresiranih strani bodo zahteve za poročanje po državah pozitivno vplivale na preglednost in odgovornost evropskega finančnega sektorja, kot tudi na zaupanje javnosti v ta sektor. Kljub temu se predlaga, da bi bila za zagotavljanje večje preglednosti koristna dodatna navodila o natančni vsebini točk, o katerih je treba poročati, ter skladno izvajanje zahteve po vsej EU.

Med zainteresiranimi stranmi je prevladovalo mnenje, da zahteva za poročanje po državah ne bo bistveno negativno vplivala na konkurenčnost, naložbe, razpoložljivost kreditov ali

[19] Poročilo zunanjega izvajalca, strani 64–72 in 84–85.

[20] Poročilo zunanjega izvajalca, strani 73–83 in 84–85.

stabilnost finančnega sistema. Nasprotniki večinoma omenjajo tveganje, da bi javnost napačno razumela podatke ter da bi se povečalo upravno breme. Podporniki zahteve za poročanje po državah kažejo na številne pozitivne učinke: vlagatelji bodo bolje obveščeni pri sprejemanju odločitev o naložbah ter bodo lahko zahtevali, da banke odgovarjajo za svoja dejanja. Zahteva za poročanje po državah bo institucijam poročevalkam omogočila boljše upravljanje tveganj, s čimer se bo zmanjšalo tveganje škandalov in izboljšala stabilnost finančnega sektorja. Zahteva za poročanje po državah bo privabila vlagatelje in stranke, ki cenijo večjo preglednost, in na splošno izboljšala zaupanje v evropski finančni sektor.

Rezultati ekonometrične analize kažejo, da bi boljša kakovost razkritja, ki je ključni cilj zahteve za poročanje po državah, omogočila številne pozitivne rezultate. Večja kakovost razkritja lahko vodi do znižanja stroškov lastniškega kapitala, kar se lahko prenese na podjetja in gospodinjstva v obliki nižjih posojilnih obrestnih mer in torej ugodno vpliva na razpoložljivost kreditov in naložbe. Prav tako lahko zmanjša možnost institucij poročevalk, da prikrijejo svoje dejanske rezultate (upravljanje s prejemki) ter povečajo kakovost računovodenja, kar lahko poveča konkurenčnost in finančno stabilnost.

Komisija na podlagi rezultatov študije in stališč, ki so jih izrazile zainteresirane strani, ocenjuje, da na tej stopnji ni pričakovati, da bi imelo javno poročanje po državah informacij iz člena 89 Direktive 2013/36/EU bistvene negativne gospodarske posledice, zlasti na konkurenčnost, naložbe, razpoložljivost kreditov ali vzdržnost finančnega sistema.

Nasprotno se zdi, da bi ukrep lahko imel nekatere pozitivne učinke. Povratne informacije zainteresiranih strani in analiza prvega sklopa zaupnih razkritij kažejo, da bi se lahko koristni učinki člena 89 izboljšali, če bi obravnavali nekatere elemente, povezane z izvajanjem te določbe.

IV. Sklep

Na tej stopnji se ne pričakuje, da bi imelo javno poročanje po državah informacij iz člena 89 Direktive 2013/36/EU bistven negativni gospodarski učinek, zlasti na konkurenčnost, naložbe, razpoložljivost kreditov in stabilnost finančnega sistema. Nasprotno se zdi, da bi ukrep lahko imel nekatere pozitivne posledice; vendar pa je ugodne učinke člena 89 mogoče povečati z obravnavo nekaterih elementov, povezanih z izvajanjem te določbe.

Komisija meni, da se obveznost iz člena 89 Direktive 2013/36/EU ne bi smela odložiti ter bi morala začeti veljati v celoti od 1. januarja 2015 naprej, saj niso bile ugotovljene nobene bistvene negativne posledice javnega poročanja informacij po državah.